

V. 9
374

Qx

Q 198 (20)

Vg
374

Epistola petri Sua- uenij mosellani discipuli.

Cum apologia sua Ioanni Cellario p
defensione sui præceptoris
missa.

Responsio Ironica Joā-

nis Cellarij Gnostopolitani Hebraicarū
literarum Lipsiæ professoris. ad
eiusdem Suauenij
Epistolam.

BIBLIOTHECA
POMERANIA

UNIVERSITÄT
HALLE
(SALE)
BIBLIOTHEK

N.P. DISCIPVLI. D. IOANNIS CELLARII
Epigramma extemporariū, ad studiosum lecto-
rem, quo p̄ceptorē laudat, et qualis quere-
ndus sit præscribit,

Conscensure breui sophiæ venerabile culmen
Parnassum fauste mox aditure gradu.
Factibi doctiloquus monstret normamq; modumq;
Præceptor, vita candidiore nitens
Qui placidus mista teneræ grauitate iuuentæ
Causa verecundi sepe ruboris erit.
Quemq; sacros nitido mores sermone docere
Et iuuat, et plenis viribus vrget opus.
Cui pia verbigenæ christi religio cordi est,
Cuius virtutum vita tenore nitet.
Quem neq; spurca venus, neq; lubrica gaudia mundi,
Nec valet a sana vertere mente, merum.
Quorum tanta tibi quoniam nunc copia præsto est
Possit iudicium sistere vt illa meum.
Attamen o iuuenis. vero si fidis amico
Ista tuo condas. pectore verba, precor.
Viribus ille meus totis Cellarius instat
Quo linguæ sanctæ dogmata sancta ferat.
Te doctum reddat, faciliq; viaq; modoq;
Sacratu doceat scripta Mosæa notis.
Hunc scriptis quoniam nuper lacerauit iniquis
Mordax, indoctus, non bene sanus, iners.
Cogitur inuitus similes nunc reddere partes.
Sepius infontem ne petat iste ferox.
Qui si non talem mordendi ponere mentem
Destinet, et famæ parcere deinde viri.

79
Conspicies. lector. mordaci armabor Iambo,
Sicq; breui loqueū. crede misellus amet.

τελος

**SEQVITVR EPISTOLA PETRI
SVA VENIICVM CACO
LOGIA SVA IOAN:
NI CELLARIO
MISSA,**

A ij

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

PETRVS SVAVENIVS IOANNI
CELLARIO SALVTEM,

Ides Cellari, quot tragœdias epistola tua, q̄
de disputatiōis serie inscripsisti commoueris?
Ego qui a vitæ initio semper vmbra delectas
tus sum, iam nunc tua caus̄a vulgi fabula fio,
Si queris cur ita tandē tua caus̄a, quid est quod dissimu-
lem? Præceptoris mei. P. Mosellani nomē in epistola tua
lesisti, quod mihi non minus charum, ob innumera bene-
ficia debet esse, q̄ proprium Hoc inquam vt a tuis calum-
nijs defenderem totius orbis iudicio meam infantiam
cōmittere coactus sum. Quid enim facerem cū a te in eas
angustias detrusus essem, vt vel præceptoris iuriam, sur-
da aure. præterirem. vel aperte vindicarem quā. quod so-
lent qui inter scyllam charibdimq̄ conclusi nauigant, vt
dum alterū deuitant. ab altero non nisi sensim deflectant.
Si em̄ scomma illud tuū. tacitus præterissem, iā discipuli
pietate excessissem. quæ vel ob hoc maior debet præceptoribus
quā parentib⁹. quod hij corporū et animorū simul. Illi
autē corpis tm̄ authores sunt. Nūc autē cū aperte repello. a
modestia mea recedo. Sed ita tm̄ vt mius tuo honori tota
apologia nostra deroget q̄ p̄ tuū illud vnicū verbū præ-
legebat. mei præceptoris in eloquētia p̄clamato nomini de-
crescit. Quo iustius etiā te rogatū volo. vt si quid habes q̄
te purges. ita p̄feras vt argumētis agas. nō cōuitijs Alias
si muliercularū more cōuitijs nos retaliaueris experieris et
nobis in eē bilē Etiā si christiani hoīs nō ē eā in vulg⁹ edes-
re. Virū quē nup̄ inplectiōe tua te ostensurū pmisisti. m. c.
nunc fac appareat Vale ex edibus nostris .xiiij. Kalendas
septembris .M.D. xix.

IOANNES CELLARIUS GNOSTOPO
LITANVS. PETRO SVA VENIO

ΕΥΠΡΕΙΘΕΙΑΡ

N Abeo immortales tibi gratias. mi Petre. pro
Epistola mihi cum cacologia tua. missa. Que
profecto me sua mirabili eloquentia. quasi stu-
pendo Syrenum cantu. adeo deliniuit. atque
demulfit. vt diu vbi nam essem non sentirem. domi ne
an in vertice bicipitis Parnassi. vel poti⁹ in fortunatis ins-
ulis. vel campis Elisijs. mulcet vbi eternas aura benigna
rosas. Quantus dñi boni Arator. volebam dicere Ora-
tor est meus Petrus Suauenius. Quantum ille legit. intel-
ligit. sapit. quam beatum ingenium. q̄ acre iudicium illi.
iam vox illa q̄ grauis. et dulcis. q̄ decorus habitus oris.
q̄ aptus ingestu motus. Quid? adeo est homo non horas
modo omnium (quod de Asinio pollione dictū nar-
ratur) verum omnium scientiarum. omniū virtutum. qui
nihil soliat. Δια του τοιχου λαλειν. nihil sine mineruæ (q̄
agūt) suffragio. aggredi. aut moliri. De quo illud Flacci
dicere merito possum Omne tulit punctū. Sed quis hec
credidisset. Beatus v̄eter qui te portauit. et vbera quæ sus-
xisti. Sylla post victoriam ciuilem fausti sibi cognomen
adoptauit. Tu iustius multo. et faustus et foelix et fortuna-
tus diceris Tu Gallinæ filius albæ Tu solus es qui his tē-
poribus. in vtroq̄ genere orationis. pari incedis gradu.
Tu inquam solus cure es dñs duobus Apollini et Mercu-
rio. Quod si studiosus lector viderit hoc tuū ad me Epi-
stolium. et cōtra me cacologiam. in qua nō solum eleuas.
immo me super omnes mōtes extollis. Dubium. stilo tuo
magis ne. an iudicio delectetur Quis enim a laudato. non

A iij

gauderet. se laudatum? nisi cui (non dico cornea) sed pe-
nitus ferrea fibra esset. Gaudeo crede mihi. mi Petre. abs-
te laudari. precipue laudato homine. non autem tam im-
modeste. Sed de laudibus haecenus.

Nunc quonia tuo in Epistolio me rogas. an Tragoedias
as. quas commouerit Epistola mea de disputationis serie
Capitoni meo. trium Musarum impense docto. dica-
ta. viderim. Non vidi. Sed audio bene eos qui ex eorum
et non meo animo rem ponderant Tragoedias in nugis
agere Tragiceque loqui. At quid ei faciam qui recte quan-
quam scripta. ea nihilominus oblique interpretetur? An ei
hallucinatio. et cecucientia mihi imputabitur? Certe mini-
me Et quum umbra (vt scribis) delectaris. cur tunc Aes-
tiopiam intras? et cur ita addictus es iurare in verba ma-
gistri? Laudo quidem vt discipulus defendat praecipto-
rem. si laessitus fuerit. eum aut eruditus reddere fabulam
puerisque somnia. permutatione. Diomedis et Glauci inae-
qualius est. Et quae nam sunt haec calumniae. quibus per me
laessitus est? O puluerulente. perpende quid sit aliquem
notare calumnijs. Certe hanc calumniam reponam. Non
huiusmodi ego volo discipulos. sed qui in eorum regnis
permanere et intra pelliculam se continere. ac in proprium
sinum inspuere possint. donec omnia bene ponderata fue-
rint. ne Aiacino risu. aut vindicta canum seipso ledant. Et
si meum schema. vel vt vis. somnia somno praeterisses mul-
to prudentius egisses. ac haberes quidem tuum album. nunc
vero te obscurum praecocemque expositum. ridet senes. ri-
det pueri. ob tuum immaturum foetum mallet potius hoc
pacto. mei discipuli pietatem excederent. quam quod ita me
omnibus fabulam fieri conarentur Sed dices pulchrum est
digito monstrari et dici hic est. moenia Semyramidis.

expugnauit. Qui contra Cellarium scripsit Recete sentis
Est aliquid quo tendis. et in quo dirigis arcu. Sed foelix.
quem nulla Ciconia pinxit. Nec manus auriculas imitata
est mobilis albas. Scribis quoque propterea te repulsum a mo-
destia, quod praepetori tuo in eloquentia proclamato
quicquam derogatum sit. Vbi nam tuus praepetor in eloquen-
tia proclamatus est. et quam nam tibi modestiam usurpas
puer? Descende ad Catonem. et ex eo modestiam seruare prius
disce. antequam ab ea discedas. nescis quid serus vesper vehat.
ne modestia tua. in aliorum molestiam vertatur. quod te iam sis
miam barbaram ostendis. non tam mirum. quam ridiculum. eo quod per
Cacologiam tuam. et non verbum meum prelegebas. honori. tui
praepetoris plus detrahit quam nomini meo. et an tu me des-
primis aut tollas. parum aestimo. Malo laudari ab vno laus-
dato. quam decem obscuris Tandem petis ne conuictus tecum in eo
quo me purgare agam? Quid credis me tam leue. tecum ut
in conuictorum certamine descenderem? minime bone Petre. nec
quicquam tibi vel tuis similibus posthac respondebo. nisi a ma-
iori te laceffitus. Nam habere nasum et adire Corinthum tibi
adhuc datum non est quod implumis volas. Immo hanc puin-
ciam meis discipulis committam. quod optime tibi resistet. Sed nunc

הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים eum quem in praes-
lectione Hebraica contra tuam Cacologiam. quam adhuc sub-
prelo caluit. promisi. arrectis auribus attende. ac eo quo eum
vis valere modo. Vale. Ex musco nostro .x. Ka: septem-
bris. Anno. M. D. xix.

13 27
MATHÆVS AVROGALLVS BOE
MVS COMOTAVINVS AD
DOMINVM IOANNEM
CELLARIVM GNOS
TOPOLITANVM
VIRVM MVL
TO ERV
DITIS
S I M V M,

Letos exercet saltus Haslicius amnis
Pfallit mellifluos leta Napea modos
Exultat vitreus media Radicius vnda
Saltant cum letis Cupcia rura choris
Gaudet celsa suas tendens ad sidera palmas
Vrbs que de gruibus nobile nomen habet.
Clarorū prestans Francorum regio plaudit
Plaudit belligeri Teutonis ora simul
Teq; tuasq; canunt passim doctissime laudes
Cellari patrię maxima fama plage.
Cum danais quoniam certas lacijq; camenis
Pangis & Hebræis celica scripta tubis

er
Ba
qu
elf
d
p
ti
p
d
n
m
C
p
p
d
p
m
p
io
h
o
l
p
v

(X2206672)

Vg
374

20)

Epistola petri Sua-

uenij mosellani discipuli.

Cum apologia sua Ioanni Cellario p
defensione sui praceptoris
missa.

Responsio Ironica Joā-

nis Cellarij Gnostopolitani Hebraicarū
literarum Lipsiae professoris. ad
eiusdem Suauenij
Epistolam.

BIBLIOTHECA
POMMERANIENSIS

UNIVERSITÄT
HALLE
(SAALE)
BIBLIOTHEK